

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2018. gada 12. jūnijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 49. pants – Uzņēmumu ienākuma nodoklis – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Sabiedrība rezidente – Ar nodokli apliekamā peļņa – Nodokļu atvieglojums – Pastāvīgu dibinājumu rezidentu zaudējumu atskaitīšana – Atļaušana – Pastāvīgu dibinājumu nerezidentu zaudējumu atskaitīšana – Izslēgšana – Izņēmums – Fakultatīva starptautiskās koptaksācijas kārtība

Lieta C-650/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Østre Landsret* (Austrumu reģiona apelācijas tiesa, Dānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 12. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 19. decembrī, tiesvedībā

A/S Bevola,

Jens W. Trock ApS

pret

Skatteministeriet.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji M. Ilešičs [*M. Ilešič*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], A. Ross [*A. Rosas*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*], D. Švābi [*D. Šváby*], A. Prehala [*A. Prechal*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*], M. Vilars [*M. Vilaras*] un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerālvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 25. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *A/S Bevola* un *Jens W. Trock ApS* vārdā – *H. Peytz*, advokat,
- *Skatteministeriet* vārdā – *S. Horsbøl Jensen*, advokat,
- Dānijas valdības vārdā – *C. Thorning*, pārstāvis, kam palīdz *S. Horsbøl Jensen*, advokat,

* Tiesvedības valoda – dāņu.

- Vācijas valdības vārdā – *T. Henze*, pārstāvis,
  - Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kam palīdz *G. De Socio, avvocato dello Stato*,
  - Austrijas valdības vārdā – *F. Koppensteiner* un *G. Eberhard*, kā arī *E. Lachmayer*, pārstāvji,
  - Eiropas Komisijas vārdā – *W. Roels* un *R. Lyal*, kā arī *S. Maaløe*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 17. janvāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 49. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp saskaņā ar Dānijas tiesību aktiem dibinātām sabiedrībām *A/S Bevola* un *Jens W. Trock ApS*, no vienas puses, un *Skatteministeriet* (Finanšu ministrija, Dānija), no otras puses, par Dānijas iestāžu atteikumu atļaut *Bevola* atskaitīt no saviem ar nodokli apliekamajiem ienākumiem zaudējumus, kas bija radušies tās Somijā esošajai filiālei.

Dānijas tiesības

- 3 *Selskabsskatteloven* (Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli), kas grozīts ar 2005. gada 6. jūnija Likumu Nr. 426 (turpmāk tekstā – “Likums par uzņēmumu ienākuma nodokli”), 8. panta 2. punktā ir noteikts:

“Ar nodokli apliekamos ienākumos neietilpst ieņēmumi un izdevumi, kas saistīti ar kādā ārvalstī, Fēru salās vai Grenlandē esošu pastāvīgu dibinājumu vai nekustamu īpašumu, izņemot 31.A pantā noteikto [..].”

- 4 Šā likuma 31. pantā ir noteikts:

“1) Koncerna uzņēmumus, apvienības u.tml. [..] ar nodokli apliek kopīgi (iekšzemes koptaksācija). “Koncerna uzņēmumi, apvienības u.tml.” ir tādi uzņēmumi un apvienības u.tml., kas kādā taksācijas gada brīdī ietilpst vienā koncernā (skat. 31.C pantu). 31.C panta 2.–7. punktā nekustamais īpašums ir pielīdzināts pastāvīgiem dibinājumiem. “Galvenais mātesuzņēmums” ir mātesuzņēmums, kas vienlaikus nav arī meitasuzņēmums (skat. 31.C pantu).

2) Uzņēmumi, kuri ar nodokli tiek aplikti kopīgi, sagatavo kopīgu peļņas vai zaudējumu pārskatu, kurā norāda katra atsevišķa uzņēmuma, uz kuru attiecas koptaksācija, ar nodokli apliekamo ienākumu summu, ko aprēķina saskaņā ar nodokļu tiesiskā regulējuma vispārīgajiem noteikumiem, ievērojot izņēmumus, kas piemērojami uzņēmumiem, kuri ar nodokli tiek aplikti kopīgi. Pastāvīgā dibinājuma zaudējumus var atskaitīt no citu uzņēmumu ienākumiem tikai tad, ja saskaņā ar attiecīgās ārvalsts, Fēru salu vai Grenlandes tiesisko regulējumu, kur šis uzņēmums ir rezidents, zaudējumus nevar iekļaut uzņēmuma peļņas vai zaudējumu pārskatā minētajā ārvalstī, Fēru salās vai Grenlandē, kur šis uzņēmums ir rezidents, vai ja ir izvēlēta starptautiskā koptaksācija saskaņā ar 31.A pantu. Kopīgi apliekamos ienākumus aprēķina pēc tam, kad attiecībā uz katru atsevišķo uzņēmumu ir atskaitīti no iepriekšējiem taksācijas gadiem pārnesamie zaudējumi. Ja kopīgi apliekamie ienākumi ir pozitīvi, tad peļņu sadala proporcionāli starp peļņu gūstošajiem uzņēmumiem. Ja kāda taksācijas gada kopīgi apliekamie ienākumi ir negatīvi, zaudējumus sadala proporcionāli starp uzņēmumiem, kuri ir cietuši zaudējumus, un attiecīgais uzņēmums tos pārnes uz nākamo taksācijas gadu atskaitīšanas nolūkos.

Zaudējumus, kurus uzņēmums ir cietis laikposmā, kad tam vēl nebija piemērojama koptaksācija, var atskaitīt vienīgi no tā paša uzņēmuma peļņas. Veicot zaudējumu pārvešanu uz nākamajiem taksācijas gadiem, senākos zaudējumus atskaita vispirms. Uzņēmuma zaudējumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas gadiem var atskaitīt no cita uzņēmuma peļņas tikai tad, ja šie zaudējumi radušies taksācijas gadā, kurā attiecīgie uzņēmumi tika ar nodokli aplikti kopīgi un koptaksācija pēc tam netika pārtraukta.

[..]

4) Iekšzemes koptaksācijas gadījumā tajā piedalošos galveno mātesuzņēmumu iecel par koptaksācijas pārvaldības uzņēmumu. Ja galvenais mātesuzņēmums nav Dānijas nodokļu maksātājs, taču tādi ir vairāki māsasuzņēmumi, viens no šiem koptaksācijā apliekamajiem uzņēmumiem tiek iecelts par pārvaldības uzņēmumu. [..] Pārvaldības uzņēmums ir atbildīgs par visa ienākuma nodokļa samaksu kopumā. [..]

5) Visi nodokli kopīgi maksājošie uzņēmumi savus ar nodokli apliekamos ienākumus aprēķina par to pašu periodu kā pārvaldības uzņēmums neatkarīgi no tā, kāds ir to taksācijas periods saskaņā ar tiesisko regulējumu sabiedrību tiesību jomā (skat. 10. panta 5. punktu).

[..]

7) Lai aprēķinātu ar nodokli apliekamos ienākumus, nodokli kopīgi maksājošais uzņēmums var izvēlēties neiekļaut zaudējumus no iepriekšējiem taksācijas gadiem, tostarp tos, kas ir pārnesti no iepriekšējiem gadiem. Zaudējumus, kuri atbilst ar nodokli apliekamajiem ienākumiem kādā Dānijā esošā pastāvīgā dibinājumā, kas ar nodokli tiek aplikts kopīgi, vai Dānijā esošā meitasuzņēmumā, kas ar nodokli tiek aplikts kopīgi, var neņemt vērā, ja pastāvīgā dibinājuma vai meitasuzņēmuma ienākumi ir iekļauti ārpus Dānijas gūtās peļņas vai radušos zaudējumu aprēķinā, ar nosacījumu, ka attiecīgās valsts nodokļu atvieglojumi, kas saistīti ar aplikšanu ar nodokli Dānijā, atbilst *Ligningsloven* (Likums par nodokļu aprēķināšanu) 33. pantā paredzētajai nodokļu atvieglojumu metodei. Turpretī neiekļauto summu var pārnest uz nākamajiem taksācijas gadiem saskaņā ar Likuma par nodokļu aprēķināšanu 15. panta noteikumiem. Ja summa, kas ir mazāka nekā zaudējumu kopsumma, netiek iekļauta, tad šo summu proporcionāli pārnes uz atsevišķajām vienībām, kas cietušas zaudējumus.”

5) Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 31.A panta 1. punktā ir paredzēts:

“Galvenais mātesuzņēmums var izvēlēties, ka koncerna uzņēmumi, apvienības u.tml., kuriem ir piemērojama 31. pantā paredzētā koptaksācijas kārtība, ar nodokli tiek aplikti kopīgi; iepriekš minētie noteikumi ir piemērojami visiem koncerna uzņēmumiem, apvienībām u.tml., kas neatrodas Dānijā, attiecībā uz kuriem neviens dalībnieks nav personiski atbildīgs par uzņēmuma saistībām un kuri sadala peļņu saskaņā ar dalībniekiem piederošajām kapitāldaļām (starptautiskā koptaksācija). Šī izvēle attiecas arī uz visiem ārpus Dānijas esošiem pastāvīgiem dibinājumiem un nekustamo īpašumu, kas pieder minētajiem Dānijā un ārpus Dānijas esošajiem uzņēmumiem, apvienībām u.tml., kas ar nodokli tiek aplikti kopīgi. 31. panta noteikumus par iekšzemes koptaksāciju piemēro *mutatis mutandis* starptautiskajai koptaksācijai, ņemot vērā 2.–14. punktā paredzētos papildinājumus un izņēmumus. [..]”

6) Šā likuma 31.A panta 3. punkta redakcija ir šāda:

“Starptautiskās koptaksācijas izvēle mātesuzņēmumam ir saistoša 10 gadus, neskarot 6. un 7. punktā noteikto. [..] Galvenais mātesuzņēmums var izvēlēties pārtraukt koptaksāciju obligātā termiņa laikā, un tā rezultātā nodoklis tiks iekasēts pilnā apmērā no visa apliekamā ienākuma (skat. 11. punktu).”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 7 Sabiedrības *Bevola* sēdeklis atrodas Dānijā. Tā piedāvā produktu klāstu, kas paredzēts vairumtirdzniecībā izmantojamu kravas automobiļu un piekabju ražošanai. Tā ir meitasuzņēmums un mazmeitasuzņēmums Dānijas sabiedrībām, kuras pašas savukārt ir koncerna valdošā uzņēmuma *Jens W. Trock* kontrolē, kura sēdeklis arī atrodas Dānijā.
- 8 *Bevola* Somijā esošā filiāle 2009. gadā tika slēgta. Šī sabiedrība apgalvo, ka zaudējumi, kas radušies tās filiālei, kopsummā 2,8 miljonu Dānijas kronu (DKK) (aptuveni EUR 375 000 apmērā), kopš šīs slēgšanas Somijā nav un nevar tikt atskaitīti.
- 9 Tāpēc *Bevola* lūdza iespēju šos zaudējumus atskaitīt no saviem Dānijā 2009. gadā gūtajiem ar nodokli apliekamajiem ienākumiem.
- 10 Nodokļu administrācija noraidīja šo lūgumu, norādot, ka Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 8. panta 2. punktā nav atļauts ar nodokli apliekamajos ienākumos iekļaut ieņēmumus un izdevumus, kas ir attiecināmi uz kādu ārvalstīs esošu pastāvīgu dibinājumu vai nekustamu īpašumu, ja vien attiecīgā sabiedrība nav izvēlējusies starptautiskās koaptaksācijas kārtību saskaņā ar šā likuma 31.A pantu.
- 11 Tā kā ar *Landsskatteretten* (Valsts nodokļu apelācijas komisija, Dānija) 2014. gada 20. janvāra lēmumu šis nodokļu administrācijas atteikums tika atstāts negrozīts, *Bevola* un *Jens W. Trock* šo lēmumu apstrīdēja *Østre Landsret* (Austrumu reģiona apelācijas tiesa, Dānija). Tās apgalvo, ka *Bevola* būtu varējusi atskaitīt zaudējumus, ja tie būtu radušies kādai Dānijā esošai filiālei, un ka šī atšķirīgā attieksme esot brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums LESD 49. panta izpratnē. Tādā gadījumā kā sabiedrības *Bevola* gadījums, kurā nav nekādas iespējas ņemt vērā šīs sabiedrības Somijā esošās filiāles zaudējumus, šis ierobežojums pārsniedzot to, kas ir nepieciešams, lai saglabātu nodokļu ieturēšanas kompetenču līdzsvarotu sadalījumu starp dalībvalstīm. Toprāt, uz sabiedrības *Bevola* situāciju ir attiecināms risinājums, kas rasts Tiesas 2005. gada 13. decembra spriedumā *Marks & Spencer* (C-446/03, EU:C:2005:763), kurā Tiesa nosprieda, ka Savienības tiesību aktiem pretrunā ir neļaut mātesuzņēmumam rezidentam atskaitīt zaudējumus, kas radušies tā nerezidentam meitasuzņēmumam, ja šis meitasuzņēmums ir izsmēlis iespējas ņemt vērā savus zaudējumus savā mītnes valstī.
- 12 Iesniedzējtiesa prāto par šā precedenta attiecināmību uz lietu, ņemot vērā tostarp valsts tiesībās paredzēto iespēju izvēlēties “starptautiskās koaptaksācijas” kārtību, kas ļautu veikt šādu atskaitījumu.
- 13 Šādos apstākļos *Østre Landsret* (Austrumu reģiona apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai LESD 49. pantam pretrunā ir tāds valsts nodokļu regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru ir iespējams atskaitīt iekšzemes filiāļu zaudējumus, turpretim nav iespējams atskaitīt tādu citās dalībvalstīs esošo filiāļu zaudējumus pat tādos apstākļos, kas ir analogiski Eiropas Savienības Tiesas [2005. gada 13. decembra sprieduma *Marks & Spencer* (C-446/03, EU:C:2005:763)] 55. un 56. punktā norādītajiem, ja vien koncerns nav izvēlējis starptautisko koaptaksāciju atbilstoši pamatlietā izklāstītajiem nosacījumiem?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 14 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas izslēdz iespēju sabiedrībai rezidentei no savas ar nodokli apliekamās peļņas atskaitīt zaudējumus, ko cietis tās citā dalībvalstī esošs pastāvīgs dibinājums, pat ja šie zaudējumi neatgriezeniski vairs nevar tikt ņemti vērā šajā citā dalībvalstī, ja vien šī sabiedrība rezidente nav izvēlējusies tādu starptautiskās koptaksācijas kārtību kā pamatlietā aplūkotā.

Ievadapsvērumi

- 15 Brīvība veikt uzņēmējdarbību, kas Eiropas Savienības pilsoņiem ir atzīta LESD 49. pantā, tādu uzņēmējdarbību gadījumā, kuras ir nodibinātas atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem un kuru sēdekļi, galvenā vadība vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir Savienībā – atbilstoši LESD 54. pantam – ietver to tiesības veikt darbību attiecīgajā dalībvalstī ar meitasuzņēmuma, filiāles vai pārstāvniecības starpniecību.
- 16 Lai arī Savienības tiesību normu par brīvību veikt uzņēmējdarbību mērķis – atbilstoši tajās teiktajam – ir nodrošināt ārvalstu pilsoņiem un uzņēmējdarbībām uzņemošajā dalībvalstī tādu pašu attieksmi kā pret šīs valsts pilsoņiem un uzņēmējdarbībām, tajos arī ir aizliegts izcelsmes dalībvalstij radīt šķēršļus kādam savam pilsonim vai sabiedrībai, kas dibināta saskaņā ar tās tiesību aktiem, veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (spriedums, 2017. gada 23. novembris, A, C-292/16, EU:C:2017:888, 24. punkts).
- 17 Teiktais vienlīdz attiecas uz gadījumu, kad dalībvalstī iedibināta sabiedrība kādā citā dalībvalstī darbojas ar pastāvīga dibinājuma starpniecību (spriedums, 2008. gada 15. maijs, *Lidl Belgium*, C-414/06, EU:C:2008:278, 20. punkts).
- 18 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, tiesību norma, kas ļauj ņemt vērā pastāvīgā dibinājuma zaudējumus, aprēķinot sabiedrības, kurai šis dibinājums pieder, ar nodokli apliekamo peļņu, rada nodokļu priekšrocību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 15. maijs, *Lidl Belgium*, C-414/06, EU:C:2008:278, 23. punkts).
- 19 Piešķirot šādu priekšrocību gadījumā, ja zaudējumus ir cietis pastāvīgais dibinājums, kas atrodas sabiedrības rezidentes atrašanās vietas dalībvalstī, taču nepiešķirot to gadījumā, ja zaudējumus ir cietis pastāvīgais dibinājums, kas atrodas kādā citā, nevis šīs sabiedrības rezidentes atrašanās vietas dalībvalstī, rodas tādas sekas, ka fiskālā situācija, kurā ir sabiedrība rezidente, kurai pieder pastāvīgs dibinājums kādā citā dalībvalstī, ir mazāk labvēlīga par situāciju, kurā tā būtu bijusi, ja šis pastāvīgais dibinājums atrastos ar to vienā un tajā pašā dalībvalstī. Šis atšķirīgās attieksmes dēļ sabiedrība rezidente varētu tikt atturēta veikt darbību ar citā dalībvalstī esoša pastāvīga dibinājuma starpniecību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 15. maijs, *Lidl Belgium*, C-414/06, EU:C:2008:278, 24. un 25. punkts).
- 20 Tomēr atšķirīgā attieksme, kas izriet no dalībvalsts tiesiskā regulējuma nodokļu jomā un ir nelabvēlīga uzņēmumiem, kuri izmanto brīvību veikt uzņēmējdarbību, nav šķērslis šai brīvībai, ja tā attiecas uz situācijām, kas nav objektīvi salīdzināmas, vai ja tā ir attaisnota ar kādu primāru vispārējo interešu apsvērumu un ir samērīga ar šo mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 25. februāris, *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 20. punkts).

Par atšķirīgo attieksmi

- 21 Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 8. panta 2. punktā ir teikts, ka ar nodokli apliekamajos ienākumos neietilpst nedz ieņēmumi, nedz izdevumi, kas attiecināmi uz kādā ārvalstī, Fēru salās vai Grenlandē esošu pastāvīgu dibinājumu vai nekustamo īpašumu, izņemot šā likuma 31.A pantā noteikto. Atbilstoši šim 31.A pantam galvenais mātesuzņēmums var izvēlēties starptautiskās

- koptaksācijas kārtību, proti, ka visas koncernā ietilpstošās sabiedrības rezidentes vai nerezidentes, ieskaitot šo sabiedrību pastāvīgos dibinājumus un nekustamos īpašumus, kas atrodas Dānijā vai ārpus tās, ar nodokli tiek apliktas Dānijā.
- 22 Pirmām kārtām, ir jānoskaidro, vai ar minēto 8. panta 2. punktu ir paredzēta atšķirīga attieksme pret Dānijā reģistrētajām sabiedrībām, kurām ir pastāvīgs dibinājums Dānijā, un tām sabiedrībām, kuru pastāvīgais dibinājums atrodas kādā citā dalībvalstī.
- 23 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šajā pašā 8. panta 2. punktā no Dānijā reģistrēto sabiedrību ar nodokli apliekamajiem ienākumiem ir izslēgti gan ieņēmumi, gan izdevumi, kas ir attiecināmi uz to pastāvīgajiem dibinājumiem, kuri atrodas kādā citā valstī. Dānijas Karalistes atteikšanās īstenot savu nodokļu ieturēšanas kompetenci attiecībā uz ārvalstīs esošajiem Dānijā reģistrēto sabiedrību pastāvīgajiem dibinājumiem ne vienmēr šiem dibinājumiem ir neizdevīga un pat var radīt nodokļu priekšrocību, konkrēti – gadījumā, ja pastāvīgā dibinājuma gūtie ieņēmumi ir apliekami ar nodokli pēc zemākas likmes nekā Dānijā.
- 24 Iesniedzējtiesa uzskata, ka citādi tomēr ir tādā situācijā kā sabiedrības *Bevola* gadījumā, kurā darbību izbeiguša pastāvīgā dibinājuma nerezidenta zaudējumus tā mītnes dalībvalstī nav varēts un vairs nevar atskaitīt. Proti, Dānijā reģistrētajai sabiedrībai saskaņā ar Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 8. panta 2. punktā noteikto tā tad ir liegts atskaitīt zaudējumus, kas radušies šim pastāvīgajam dibinājumam nerezidentam, lai arī tā būtu varējusi veikt šo atskaitījumu tad, ja tās pastāvīgais dibinājums atrastos Dānijā. Šādos apstākļos attieksme pret tādu Dānijā reģistrētu sabiedrību, kurai pieder pastāvīgs dibinājums kādā citā dalībvalstī, ir mazāk labvēlīga salīdzinājumā ar to, kāda tā ir pret sabiedrību, kurai šāds dibinājums pieder Dānijā.
- 25 Otrām kārtām, ir jāizvērtē, vai šīs atšķirīgās attieksmes konstatācija var tikt apšaubīta tāpēc, ka saskaņā ar Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 31.A pantu ir paredzēta iespēja Dānijā reģistrētajām sabiedrībām, kurām pieder citās dalībvalstīs esoši meitasuzņēmumi, filiāles vai nekustamie īpašumi, izvēlēties starptautiskās koptaksācijas kārtību.
- 26 Šīs fakultatīvās kārtības ietvaros Dānijā reģistrētā sabiedrība patiešām var no saviem Dānijā ar nodokli apliekamajiem ienākumiem atskaitīt zaudējumus, kas radušies tās kādā citā dalībvalstī esošajam pastāvīgajam dibinājumam, tādā pašā veidā kā zaudējumus, kas radušies tās Dānijā esošajiem pastāvīgajiem dibinājumiem.
- 27 Tomēr iespēja izmantot starptautisko koptaksāciju ir pakārtota diviem ļoti ierobežojošiem nosacījumiem. Pirmkārt, Dānijā ar uzņēmumu ienākuma nodokli ir apliekami visi koncerna ienākumi neatkarīgi no tā, vai tie gūti no sabiedrībām, pastāvīgajiem dibinājumiem vai nekustamā īpašuma, kas atrodas Dānijā vai kādā citā valstī. Otrkārt, saskaņā ar Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 31.A pantu šīs iespējas izvēle principā ir saistoša vismaz desmit gadus.
- 28 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Likumā par uzņēmumu ienākuma nodokli ir paredzēta atšķirīga attieksme pret Dānijas sabiedrībām, kurām ir pastāvīgs dibinājums Dānijā, un tām sabiedrībām, kuru pastāvīgais dibinājums atrodas kādā citā dalībvalstī.
- 29 Šī atšķirīgā attieksme ir tāda, kas Dānijā reģistrētai sabiedrībai padara mazāk pievilcīgu iespēju izmantot savu brīvību veikt uzņēmējdarbību, izveidojot pastāvīgus dibinājumus citās dalībvalstīs. Tomēr ir jāpārliciecinās, vai tā attiecas uz situācijām, kuras, kā atgādināts šā sprieduma 20. punktā, nav objektīvi salīdzināmas.

Par situāciju salīdzināmību

- 30 Dānijas, Vācijas un Austrijas valdības uzskata, ka Dānijā reģistrētās sabiedrības filiāle, kas ir iedibināta citā dalībvalstī, nav situācijā, kas būtu objektīvi salīdzināma ar situāciju, kurā ir šādas sabiedrības Dānijā esošā filiāle, jo pirmais no minētajiem dibinājumiem nav pakļauts Dānijas Karalistes nodokļu ieturēšanas kompetencei. 2014. gada 17. jūlija spriedumā *Nordea Bank Danmark* (C-48/13, EU:C:2014:2087) un 2015. gada 17. decembra spriedumā *Timac Agro Deutschland* (C-388/14, EU:C:2015:829) Tiesa esot nospriedusi, ka pastāvīgs dibinājums, kas atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kur atrodas tās īpašnieces sabiedrības sēdekļi, ir tādā pašā situācijā kā dibinājums, kas atrodas sabiedrības sēdekļa dalībvalstī, tikai tad, ja šī pēdējā minētā valsts savus nodokļu tiesību aktus piemēro arī pastāvīgajam dibinājumam nerezidentam un tādējādi apliek šā pastāvīgā dibinājuma ienākumus ar nodokli.
- 31 Eiropas Komisija – lai arī visnotaļ piekrizdama šai 2014. gada 17. jūlija sprieduma *Nordea Bank Danmark* (C-48/13, EU:C:2014:2087) un 2015. gada 17. decembra sprieduma *Timac Agro Deutschland* (C-388/14, EU:C:2015:829) izpratnei – uzskata, ka tie ir pretrunā Tiesas iepriekšējai judikatūrai, kurā atšķirīgas attieksmes iemeslam netika piešķirta nozīme. Tāsprāt, šis iemesls nav jāņem vērā, izvērtējot pārrobežu situācijas un iekšzemes situācijas salīdzināmību. Pretējā gadījumā šīs abas situācijas tiktu uzskatītas par nesalīdzināmām tāpēc vien, ka dalībvalsts būtu izvēlējusies pret tām attiekties atšķirīgi.
- 32 Šajā ziņā jāatgādina, ka Tiesas judikatūras atziņa ir tāda, ka pārrobežu situācijas salīdzināmība ar iekšzemes situāciju ir jāizvērtē, ņemot vērā lietā aplūkoto valsts tiesību normu mērķi (spriedumi, 2007. gada 18. jūlijs, *Oy AA*, C-231/05, EU:C:2007:439, 38. punkts; 2010. gada 25. februāris, *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 22. punkts, kā arī 2014. gada 12. jūnijs, *SCA Group Holding* u.c., no C-39/13 līdz C-41/13, EU:C:2014:1758, 28. punkts).
- 33 Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, 2014. gada 17. jūlija spriedums *Nordea Bank Danmark* (C-48/13, EU:C:2014:2087) un 2015. gada 17. decembra spriedums *Timac Agro Deutschland* (C-388/14, EU:C:2015:829) neliecina par to, ka Tiesa būtu atteikusies no šīs situāciju salīdzināmības izvērtēšanas metodes, kas turklāt ir uzskatāmi izmantota vēlākos spriedumos (spriedumi, 2016. gada 21. decembris, *Masco Denmark* un *Daxima*, C-593/14, EU:C:2016:984, 29. punkts; 2017. gada 22. jūnijs, *Bechtel*, C-20/16, EU:C:2017:488, 53. punkts, kā arī 2018. gada 22. februāris, *X* un *X*, C-398/16 un C-399/16, EU:C:2018:110, 33. punkts).
- 34 2014. gada 17. jūlija spriedumā *Nordea Bank Danmark* (C-48/13, EU:C:2014:2087) un 2015. gada 17. decembra spriedumā *Timac Agro Deutschland* (C-388/14, EU:C:2015:829) Tiesa vienīgi konstatēja, ka tai nav jāiztirzā jautājums par aplūkojamo valsts tiesību normu mērķi, jo šajās normās gan ārvalstīs, gan valsts teritorijā esošajiem pastāvīgajiem dibinājumiem ir paredzēts vienāds nodokļu režīms. Proti, ja dalībvalsts likumdevējs pret abiem šiem dibinājumiem to gūtās peļņas apliekamības ziņā attiecas identiski, tas atzīst, ka šīs apliekamības kārtības un nosacījumu ziņā to situāciju starpā nav objektīvas atšķirības, kas varētu attaisnot atšķirīgu attieksmi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1986. gada 28. janvāris, Komisija/Francija, 270/83, EU:C:1986:37, 20. punkts).
- 35 Tomēr 2014. gada 17. jūlija spriedums *Nordea Bank Danmark* (C-48/13, EU:C:2014:2087) un 2015. gada 17. decembra spriedums *Timac Agro Deutschland* (C-388/14, EU:C:2015:829) nav interpretējami tādējādi, ka tad, ja valsts nodokļu tiesību aktos attieksme pret divām situācijām ir atšķirīga, tās nav uzskatāmas par salīdzināmām. Proti, Tiesa ir nospriedusi, ka atšķirīga nodokļu režīma piemērošana sabiedrībai rezidentei atkarībā no tā, vai tai ir pastāvīgs dibinājums rezidents vai pastāvīgs dibinājums nerezidents, nevar būt pamatots kritērijs, pēc kura būtu vērtējama šo situāciju objektīvā salīdzināmība (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 22. janvāris, *STEKO Industriemontage*, C-377/07, EU:C:2009:29, 33. punkts). Turklāt, ja tiktu pieļauts, ka dalībvalsts var jebkurā gadījumā attiekties atšķirīgi tāpēc vien, ka sabiedrības rezidentes pastāvīgais dibinājums atrodas kādā citā dalībvalstī, LESD 49. pants zaudētu savu nozīmi (šajā nozīmē skat. spriedumu,

2010. gada 25. februāris, *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 23. punkts). Tādēļ situāciju salīdzināmība, kā teikts šā sprieduma 32. un 33. punktā minētajā judikatūrā, ir jāpārbauda, ņemot vērā aplūkojamo valsts tiesību normu mērķi.

- 36 Šajā gadījumā Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 8. panta 2. punktā no Dānijā reģistrēto sabiedrību ar nodokli apliekamajiem ienākumiem ir izslēgta peļņa un zaudējumi, kas attiecināmi uz citā dalībvalstī esošu pastāvīgo dibinājumu, ja vien attiecīgā sabiedrība nav izvēlējusies starptautiskās koaptaksācijas kārtību, kas paredzēta šā likuma 31.A pantā. Šo tiesību aktu mērķis ir novērst, ka divkārši tiktu aplikta peļņa, ko gūst Dānijā reģistrētās sabiedrības, kurām pieder šādi pastāvīgie dibinājumi, un simetriski ar šo mērķi – arīdzan novērst, ka divkārši tiek atskaitīti to zaudējumi. Tātad šo sabiedrību situācija ir jāsalīdzina ar situāciju, kurā atrodas Dānijā reģistrētās sabiedrības, kurām ir pastāvīgie dibinājumi Dānijā.
- 37 Šajā ziņā Tiesa ir nospriedusi, ka saistībā ar pasākumiem, ko dalībvalsts ir paredzējusi, lai novērstu vai mazinātu sabiedrības rezidentes peļņas divkāršu aplikšanu ar nodokli, situācija, kurā ir sabiedrības, kam ir pastāvīgs dibinājums kādā citā dalībvalstī, principā nav salīdzināma ar to, kurā ir sabiedrības, kurām ir pastāvīgs dibinājums rezidents (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 17. jūlijs, *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 24. punkts, un 2015. gada 17. decembris, *Timac Agro Deutschland*, C-388/14, EU:C:2015:829, 27. punkts).
- 38 Tomēr – ņemot vērā mērķi novērst zaudējumu divkāršu atskaitīšanu – tādu zaudējumu kontekstā, kas attiecināmi uz pastāvīgu dibinājumu nerezidentu, kurš ir pilnībā izbeidzis darbību un kura zaudējumus nav varēts un vairs nevar atskaitīt no tā ar nodokli apliekamajiem ienākumiem tajā dalībvalstī, kurā tas veica darbību, situācija, kurā ir sabiedrība rezidente, kurai pieder šāds dibinājums, neatšķiras no situācijas, kurā ir sabiedrība rezidente, kurai pieder pastāvīgs dibinājums rezidents.
- 39 Visbeidzot ir jānorāda, ka ar aplūkojamajām valsts tiesību normām – ar kurām paredzēts novērst, ka divkārši tiek aplikta pastāvīga dibinājuma nerezidenta peļņa un divkārši tiek atskaitīti tā zaudējumi, – vispārīgāk ir iecerēts nodrošināt, lai sabiedrība, kam pieder šāds dibinājums, ar nodokli tiktu aplikta atbilstīgi savai maksātspējai. Taču tādas sabiedrības, kurai pieder ošs pastāvīgs dibinājums nerezidents ir cietis neatgriezeniskus zaudējumus, maksātspēja tiek ietekmēta gluži tāpat kā tādas sabiedrības rezidentes maksātspēja, kurai pieder ošs pastāvīgs dibinājums rezidents ir cietis zaudējumus. Tātad abas šīs situācijas – kā secinājumu 59. punktā norāda ģenerālvokāts – ir salīdzināmas arī šajā ziņā.
- 40 No iepriekš izklāstītā izriet, ka pamatlietā aplūkotā atšķirīgā attieksme skar situācijas, kas ir objektīvi salīdzināmas.

Par ierobežojuma attaisnojumu

- 41 Dānijas Karaliste apgalvo, ka šī atšķirīgā attieksme var tikt attaisnota, pirmām kārtām, ar nodokļu ieturēšanas kompetenču līdzsvarotu sadalījumu starp dalībvalstīm.
- 42 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka nodokļu ieturēšanas kompetenču sadalījuma starp dalībvalstīm saglabāšanas nolūkā var būt nepieciešams, lai vienā no šīm dalībvalstīm esošu sabiedrību ekonomiska rakstura darbībām būtu piemērojamas tikai šīs valsts nodokļu tiesību normas gan attiecībā uz peļņu, gan arī uz zaudējumiem (spriedums, 2010. gada 25. februāris, *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 28. punkts).
- 43 Šajā gadījumā, ja Dānijas Karaliste sabiedrībām rezidentēm piešķirtu tiesības izvēlēties atskaitīt tām citās dalībvalstīs piederošu pastāvīgu dibinājumu zaudējumus vai nu Dānijā, vai pastāvīgā dibinājuma mītnes dalībvalstī pat tad, ja tās nav izvēlējušās starptautisko koaptaksāciju, šāda iespēja jūtami apdraudētu nodokļu ieturēšanas kompetenču līdzsvarotu sadalījumu starp dalībvalstīm, jo atkarībā no

sabiedrības izdarītās izvēles nodokļa bāzes apmērs vienā dalībvalstī pieaugtu, bet otrā – samazinātos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 25. februāris, *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 44 Otrām kārtām, pamatlietā aplūkoto atšķirīgo attieksmi Dānijas valdība attaisno ar vajadzību nodrošināt nodokļu sistēmas saskaņotību.
- 45 Šajā ziņā Tiesa jau ir atzinusi, ka vajadzība saglabāt nodokļu sistēmas saskaņotību var attaisnot ierobežojumus LESD garantēto pārvietošanās/aprites pamatbrīvību izmantošanai. Tomēr, lai šāds attaisnojums varētu būt pieļaujams, ir jākonstatē, ka pastāv tieša saikne starp konkrēto nodokļu priekšrocību un šīs priekšrocības atsvēršanu ar noteiktu nodokļu maksājumu, un šīs saiknes tiešums ir jāizvērtē, ņemot vērā attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi (spriedums, 2016. gada 30. jūnijs, *Max-Heinz Feilen*, C-123/15, EU:C:2016:496, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 46 Šajā gadījumā aplūkotā nodokļu priekšrocība slēpjas iespējā sabiedrībai rezidentei, kurai pieder pastāvīgs dibinājums, kas arī ir rezidents, savā ar nodokli apliekamās peļņas/zaudējumu aprēķinā iekļaut šā dibinājuma zaudējumus. Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 8. panta 2. punktā no šīs priekšrocības subjektu loka ir izslēgtas sabiedrības, kuru pastāvīgais dibinājums atrodas kādā citā dalībvalstī, ja vien tās nav izvēlējušās starptautiskās koptaksācijas kārtību, kas paredzēta šā likuma 31.A pantā.
- 47 Šī nodokļu priekšrocība tiek tieši atsvērta ar to, ka sabiedrības rezidentes ar nodokli apliekamajā peļņas/zaudējumu aprēķinā tiek ieskaitīta pastāvīgā dibinājuma rezidenta iespējamā peļņa. *A contrario*, minētā likuma 8. panta 2. punktā no uzņēmumu ienākuma nodokļa ir atbrīvota peļņa, ko gūst kādā citā dalībvalstī esošs pastāvīgs dibinājums, ja vien sabiedrība, kurai pieder šis dibinājums, nav izvēlējusies starptautiskās koptaksācijas kārtību, kas paredzēta šā likuma 31.A pantā.
- 48 Tādējādi jau pašā Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli 8. panta 2. punkta formulējumā ir noteikta tieša saikne starp attiecīgo nodokļu priekšrocību un šīs priekšrocības atsvēršanu ar konkrētu nodokļu maksājumu.
- 49 Šī tiešā saikne ir nepieciešama, ņemot vērā pamatlietā aplūkoto valsts tiesību normu mērķi, proti, kā izklāstīts šā sprieduma 39. punktā, nodrošināt, lai sabiedrība, kam pieder pastāvīgs dibinājums nerezidents, ar nodokli tiktu aplikta atbilstīgi savai maksātpējai.
- 50 Proti, ja sabiedrībai, kurai pieder pastāvīgs dibinājums kādā citā dalībvalstī, būtu ļauts savā peļņas/zaudējumu aprēķinā iekļaut šā dibinājuma zaudējumus, tai pat laikā netiekot apliktai ar nodokli attiecībā uz šā dibinājuma peļņu, šīs sabiedrības maksātpēja sistemātiski tiktu novērtēta pārāk zemu.
- 51 Tādējādi nodokļu sistēmas saskaņotības saglabāšana ir pārliecinošs attaisnojums aplūkotajai atšķirīgajai attieksmei.
- 52 Turklāt arī zaudējumu divkāršas vērā ņemšanas riska novēršana – lai arī Dānijas valdība uz to nav skaidri norādījusi – arīdzan var attaisnot tādu šķērsli brīvībai veikt uzņēmējdarbību kā šajā lietā aplūkotais (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 3. februāris, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-172/13, EU:C:2015:50, 24. punkts).
- 53 Līdz ar to pamatlietā aplūkotie tiesību akti var tikt attaisnoti ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem – gan ar nodokļu ieturēšanas kompetenču līdzsvarotu sadalījumu starp dalībvalstīm, gan Dānijas nodokļu sistēmas saskaņotību, gan vajadzību novērst zaudējumu divkāršas atskaitīšanas riskus.
- 54 Tomēr vēl ir jāpārbauda, vai minētie tiesību akti nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu šos mērķus.

Par samērīgumu

- 55 Kā teikts šā sprieduma 26. un 27. punktā, Dānijā reģistrēta sabiedrība, kurai pieder pastāvīgs dibinājums nerezidents, nevar atskaitīt uz šo dibinājumu attiecināmos zaudējumus, ja vien tā neizmanto starptautiskās koaptaksācijas kārtību, ievērojot nosacījumus, kam pakārtota šī kārtība.
- 56 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka, ja sabiedrība rezidente varētu brīvi noteikt šīs koaptaksācijas apjomu, tā varētu pēc savas labpatikas izlemt tajā iekļaut tikai tos pastāvīgos dibinājumus rezidentus, kuri gūst zaudējumus, tādējādi samazinot savus Dānijā ar nodokli apliekamos ienākumus, turpretim ārpus šā apjoma atstājot dibinājumus, kas gūst peļņu un savā dalībvalstī ar nodokli tiek aplikti pēc, iespējams, izdevīgākas likmes nekā Dānijā. Tāpat arī gadījumā, ja sabiedrībai rezidentei būtu dota iespēja mainīt starptautiskās koaptaksācijas apjomu no gada gadā, tas būtu tas pats, kas tai ļaut brīvi izvēlēties, kurā dalībvalstī būtu jāņem vērā attiecīgā pastāvīgā dibinājuma nerezidenta zaudējumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 25. februāris, *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 31. un 32. punkts). Šādas iespējas apdraudētu gan nodokļu ieturēšanas kompetenču līdzsvarotu sadalījumu starp dalībvalstīm, gan Dānijas nodokļu sistēmā panākt gribēto simetrisko attiecību starp tiesībām ar nodokli aplikēt peļņu un iespēju atskaitīt zaudējumus.
- 57 Tomēr – lai arī nebūtu vispārīgi jālemj par to, cik samērīgi, ņemot vērā šā sprieduma 41.–53. punktā minētos mērķus, ir tā 27. punktā atgādinātie starptautiskās koaptaksācijas nosacījumi, – jāatgādina, ka iesniedzējtiesa šoreiz prāto par to, vai pamatlietā aplūkotā atšķirīgā attieksme ir nepieciešama tādā īpašā gadījumā, kad pastāvīgā dibinājuma nerezidenta zaudējumi ir neatgriezeniski.
- 58 Tā kā vairs nav nekādu iespēju pastāvīgā dibinājuma nerezidenta zaudējumus atskaitīt tā mītnes dalībvalstī, zaudējumu divkāršas atskaitīšanas riska nav.
- 59 Šādā gadījumā tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu šā sprieduma 41.–53. punktā minētos mērķus. Proti, sabiedrības aplikšana ar nodokli atbilstīgi tās maksātspējai tiek vēl jo vairāk nodrošināta tad, ja sabiedrībai, kurai pieder pastāvīgs dibinājums kādā citā dalībvalstī, ir atļauts šajā konkrētajā gadījumā atskaitīt no savas ar nodokli apliekamās peļņas šā dibinājuma neatgriezeniskos zaudējumus.
- 60 Tomēr, lai neapdraudētu Dānijas nodokļu sistēmas saskaņotību, kuras saglabāšana ir viens no iemesliem, kāpēc attiecīgie tiesību akti tika pieņemti, šādu zaudējumu atskaitīšana ir atļaujama tikai ar vienu vienīgu nosacījumu, ka sabiedrība rezidente pierāda, ka zaudējumi, kurus tā lūdz iekļaut savā peļņas/zaudējumu aprēķinā, ir neatgriezeniski (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 13. decembris, *Marks & Spencer*, C-446/03, EU:C:2005:763, 56. punkts, kā arī 2015. gada 3. februāris, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-172/13, EU:C:2015:50, 27. punkts).
- 61 Šajā ziņā tai ir jāpierāda, ka attiecīgie zaudējumi atbilst prasībām, ko Tiesa izklāstījusi 2005. gada 13. decembra sprieduma *Marks & Spencer* (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. punktā, uz kuru iesniedzējtiesa ir pamatoti atsaukusies prejudiciālajā jautājumā.
- 62 Minētā sprieduma 55. punktā Tiesa ir nospriedusi, ka ierobežojums, kas kādas dalībvalsts tiesību aktos ir noteikts tiesībām veikt uzņēmējdarbību, ir nesamērīgs gadījumā, ja, pirmkārt, meitasuzņēmums nerezidents ir izsmēlis visas iespējas ņemt vērā zaudējumus savā mītnes valstī taksācijas gadā, uz kuru attiecas lūgums piešķirt nodokļa atvieglojumu, kā arī iepriekšējo taksācijas gadu laikā, un, otrkārt, nav iespējams, ka šos zaudējumus tā mītnes valstī nākamajos taksācijas gados ņem vērā vai nu pats šis uzņēmums, vai arī kāda trešā persona, tostarp gadījumā, ja tās īpašumā nonāk šis meitasuzņēmums.
- 63 Kritērijs par zaudējumu neatgriezeniskumu 2005. gada 13. decembra sprieduma *Marks & Spencer* (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. punkta izpratnē ir precizēts 2015. gada 3. februāra sprieduma lietā Komisija/Apvienotā Karaliste (C-172/13, EU:C:2015:50) 36. punktā. No tā izriet, ka meitasuzņēmuma nerezidenta zaudējumu neatgriezeniskums var tikt konstatēts tikai tad, ja šis uzņēmums vairs negūst

ieņēmumus savā mītnes dalībvalstī. Proti, kamēr vien šis meitasuzņēmums turpina gūt ieņēmumus – lai arī cik niecīgi tie būtu – pastāv iespēja, ka radušos zaudējumus vēl var kompensēt ienākumi, ko tas savā mītnes dalībvalstī gūs nākotnē.

- 64 No šīs judikatūras, kas pēc analogijas ir piemērojama arī attiecībā uz pastāvīgo dibinājumu nerezidentu zaudējumiem, izriet, ka pastāvīga dibinājuma nerezidenta zaudējumi kļūst neatgriezeniski tad, ja, pirmkārt, sabiedrība, kurai tas pieder, ir izsmēlusi visas iespējas atskaitīt šos zaudējumus, kas tai ir pieejamas saskaņā ar dibinājuma mītnes dalībvalsts tiesību aktiem, un, otrkārt, tā vairs nesaņem nekādus ieņēmumus no šā dibinājuma, un līdz ar to vairs nepastāv iespēja, ka šie zaudējumi minētajā dalībvalstī varētu tikt ņemti vērā.
- 65 Izvērtēt, vai šie nosacījumi ir izpildīti *Bevola* Somijā esošās filiāles gadījumā, ir valsts tiesas ziņā.
- 66 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir atbildams, ka LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas izslēdz iespēju sabiedrībai rezidentei, kura nav izvēlējusies tādu starptautiskās kooptaksācijas kārtību kā pamatlietā aplūkotā, no savas ar nodokli apliekamās peļņas atskaitīt zaudējumus, ko cietis tās citā dalībvalstī esošs pastāvīgs dibinājums, lai arī, pirmkārt, šī sabiedrība ir izsmēlusi visas iespējas atskaitīt šos zaudējumus, kas tai ir pieejamas saskaņā ar šā dibinājuma mītnes dalībvalsts tiesību aktiem, un, otrkārt, tā vairs nesaņem nekādus ieņēmumus no šā dibinājuma, un līdz ar to vairs nepastāv iespēja, ka šie zaudējumi minētajā dalībvalstī varētu tikt ņemti vērā, bet to pārbaudīt ir valsts tiesas ziņā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 67 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kas izslēdz iespēju sabiedrībai rezidentei, kura nav izvēlējusies tādu starptautiskās kooptaksācijas kārtību kā pamatlietā aplūkotā, no savas ar nodokli apliekamās peļņas atskaitīt zaudējumus, ko cietis tās citā dalībvalstī esošs pastāvīgs dibinājums, lai arī, pirmkārt, šī sabiedrība ir izsmēlusi visas iespējas atskaitīt šos zaudējumus, kas tai ir pieejamas saskaņā ar šā dibinājuma mītnes dalībvalsts tiesību aktiem, un, otrkārt, tā vairs nesaņem nekādus ieņēmumus no šā dibinājuma, un līdz ar to vairs nepastāv iespēja, ka šie zaudējumi minētajā dalībvalstī varētu tikt ņemti vērā, bet to pārbaudīt ir valsts tiesas ziņā.

[Paraksti]